

13 Φλεβάρη 2021. Για να βγεις από το σπίτι χρειάζεσαι άδεια μέσω SMS. Οι διαδηλώσεις απαγορεύονται. Στην Πουρνάρα φυλακισμένοι πάνω από χίλιοι αιτητές/τριες ασύλου. Η αστυνομία αγοράζει εξοπλισμό. Ο πολιτισμός και ο ερασιτεχνικός αθλητισμός συναντούν την αδιαφορία του κράτους, όπως και όσοι/ες εργαζόμενοι/ες επηρεάζονται από την πανδημία. Η κρατική πολιτική βρωμάει αυταρχισμό και διαφθορά, με σκάνδαλα να αποκαλύπτονται το ένα μετά το άλλο.

13 Φλεβάρη 2021. Πάρκο Κολοκάση. Κάποιες εκατοντάδες άτομα κατεβαίνουν στην καλεσμένη διαδήλωση «Ως Δαμέ», αψηφώντας την απαγόρευση και απαιτώντας το δικαίωμά τους να διαμαρτυρηθούν στον δρόμο.

Η κυβέρνηση πιστεύει ότι βρήκε την ευκαιρία να στρέψει τα βλέμματα από το διεφθαρμένο της πρόσωπο, κατασκευάζοντας έναν νέο εσωτερικό εχθρό.

Η αστυνομία επιτίθεται με γκλοπ, δακρυγόνα και ρίψεις νερού από τον «Αίαντα». Ο όγκος του κόσμου δεν φεύγει. Γίνονται συλλήψεις. Υπάρχουν τραυματίες. Παρόλα αυτά, ο κόσμος δεν σπάει. Κινείται προς πλ. Ελευθερίας, καταλήγει Μακαρίου. Η αστυνομία επιτίθεται ξανά. Κυνηγητό σε στενά, συλλήψεις. Οι τελευταίοι διαδηλωτές/τριες στέκονται απέναντι από τον Αίαντα. Ρίψη νερού σε ευθεία βολή. Η Α.Δ. τραυματίζεται σοβαρά.

Τις επόμενες βδομάδες, τους επόμενους μήνες, εκφράστηκε στον δρόμο, αλλά κυρίως στα μυαλά και τις καρδιές, ένα κίνημα που αμφισβήτησε τα τόσα αυτονόητα της κυπριακής πραγματικότητας. Το αυτονόητο της αστυνομικής διαχείρισης μιας υγειονομικής κρίσης. Το αυτονόητο της διχοτόμησης. Το αυτονόητο της ρατσιστικής κρατικής πολιτικής των στρατοπέδων συγκέντρωσης. Το αυτονόητο της έμφυλης βίας. Το αυτονόητο του "this is Cyprus", του «έτσι γίνονται τα πράγματα», του ότι είμαστε αδύναμοι/ες να αλλάξουμε την κατάσταση.

Η πολιτική διασύνδεση των θεμάτων που επιχείρησε το Ως Δαμέ ήταν μια αποκαλυπτική διαδικασία για όσους έχουν ανοιχτά τα μάτια και τα αυτιά και έδωσε μιαν άλλη διάσταση στο πολιτικό σκηνικό. Γι' αυτό και ενόχλησε την κυβέρνηση, γι' αυτό και συνάντησε τη λυσσασμένη αυτή αντίδραση του καθεστώτος.

Ένα χρόνο μετά, τα αιτήματά μας δεν έχουν ικανοποιηθεί, οι αγώνες και η οργή μας δεν έχουν βρει δικαίωση. Το πόρισμα της ΑΑΔΙΠΑ για την αστυνομική βία ξεπλένει τους μπάτσους. Ο τραυματισμός της Α.Δ. επέφερε μόνιμες βλάβες στην όρασή της. Οι συλληφθέντες έχουν μπροστά τους δίκες για συμμετοχή ή κάλεσμα σε πορεία στην περίοδο του κορωνοϊού. Το κράτος αγόρασε κι άλλο κατασταλτικό εξοπλισμό, ο "Αίαντας" κυκλοφορεί πλέον και σε πορείες μαθητών.

Οι μισθοί μας παραμένουν σταθερά χαμηλοί, ενώ οι τιμές βασικών αγαθών και αναγκών όπως το ρεύμα και η βενζίνη εκτινάσσονται. Στην Πουρνάρα είναι τώρα φυλακισμένοι πάνω από δυο χιλιάδες άνθρωποι. Η διχοτόμηση εδραιώνεται, η λεηλασία του φυσικού μας πλούτου συνεχίζεται ανενόχλητη. Και ενώ η χώρα φιγουράρει στις πρώτες θέσεις για διαφθορά, τα ΜΜΕ εξακολουθούν να ξεπλένουν την κυβέρνηση, την αστυνομία, τους βιαστές, τους πολιτικούς.

Την Κυριακή 13 Φλεβάρη 2022 συγκεντρωνόμαστε στο Πάρκο Κολοκάση, ώρα 15:00. Στεκόμαστε ενάντια στην καταστολή, ενάντια στον αυταρχισμό και τη διαφθορά. Συνεχίζουμε, ενάντια στην αστυνομική βαρβαρότητα και κάθε απόπειρα καταστολής των αγώνων μας. Καλούμε όλο τον κόσμο που διαδήλωσε, συζήτησε, συμφώνησε, διαφώνησε, κριτίκαρε, σκέφτηκε, μίλησε, έπραξε μαζί μας στο περσινό κύμα αγώνων να κατεβεί στο πάρκο μας, στους δρόμους μας. Οι μέρες που έρχονται είναι δύσκολες και πρέπει να ξαναβρούμε την άκρη του νήματος, των αγώνων και της κοινωνικής συνείδησης που αφύπνισε η 13/2/21.

ΚΑΜΙΑ ΗΤΤΟΠΑΘΕΙΑ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ, ΤΟΝ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΑΝΑΒΡΕΘΟΥΜΕ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΑΙΑΝΤΑ
ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

13 February 2021. Permission via SMS is required to get out of the house. Demonstrations are prohibited. In Pournara, more than a thousand asylum seekers are confined. Police are gearing up. The cultural sector and amateur sports meet the negligence of the state, just like the rest of the workers affected by the pandemic. The state policy stinks of authoritarianism and corruption, with scandals being revealed one after the other.

13 February 2021. Kolokasi Park. Some hundreds of people responded to the call for protest organized by "Os Dame", defying the ban and demanding their right to protest in the streets.

The government believes it found the opportunity to turn eyes away from its corrupted face, constructing a new internal enemy.

The police attack with batons, pepper-sprays and water shots from "Aiantas". Most of the people don't go away. Arrests happen. Some are injured. Despite all these, people don't disperse. They move towards Eleftherias Square, end up in Makariou. Police attack again. Chasing in the alleys, arrests. The last protestors stand against Aiantas. Water thrown in a straight direct shot. A.D. is seriously injured.

During the following weeks and months, a movement was expressed in the streets, but mostly in minds and hearts, challenging all those self-evident aspects of Cypriot reality. The self-evident police management of a health crisis. The self-evident partition. The self-evident racist state policy of concentration camps. The self-evident of gendered violence. The self-evident of "this is Cyprus", of "this is how things are done", of the assumption that we are too weak to change the situation.

The political interconnection of the issues attempted by Os Dame was a revealing process for those who have open eyes and ears, and gave another dimension to the political scene. That is why it annoyed the government, that is why it was met by the furious reaction of the regime.

One year later, our demands have not yet been satisfied, our struggles and rage have not found justice. The report of AADIPA on police violence absolves them of responsibility. The injury of A.D. resulted in permanent impairment of her vision. The arrestees are facing trials for participation or invitation to a protest march during the time of the coronavirus. The state bought more equipment for repression, "Aiantas" is now around even student organized protests.

Our wages remain constantly low, while the prices of basic goods and needs like electricity and gas are skyrocketing. More than 2000 people are now detained in Pournara. Partition is consolidated, the plunder of our natural wealth continues undisturbed. And while the country is at the forefront of corruption, the media continue to launder the government, the police, the rapists, the politicians.

On Sunday 13 February 2022 we gather at Kolokasi Park at 15:00. We stand against repression, against authoritarianism and corruption. We continue, against the police brutality we faced last year and every other attempted repression of our struggles. We invite all those who protested, discussed, agreed, disagreed, critiqued, thought, spoke, or acted with us during last year's wave of struggles, to join us in our park, our roads. The days to come are difficult and in we must find again the end of the thread, the struggles and the social consciousness that awakened on 13/2/21.

NO DEFEATISM

AGAINST REPRESSION, AUTHORITARIANISM AND CORRUPTION
SO THAT WE DO NOT FIND OURSELVES IN FRONT OF AIANTAS
THE STRUGGLES CONTINUE